

Bajni gôstje.

Na knjigo strmé ti oči,
 Obraz od veselja se rdí —
 Dej, kakšno krasoto odkriva
 Beseda in slika ti živa?

Zdaj, deček, pač nisi več sam:
 Prišli so v preposti tvoj hram
 Mogočni cesarji in kralji
 In dvorniki v svileni halji.

Prišle so mladenke krasné,
 Mladenke in žlahtne gospé —
 Vso družbo sijajno, oblastno,
 Pozdravi, dostojno in častno!

A kadar po družbi zreš tej,
 Pri vratih še óno poglej:
 Uboštvo ponižno tam čaka —
 Pozdravi srčno siromaka!

Povedal bi stežka dovolj,
 Kdo gôstov ti prija najbolj,
 Če óni v skrlatu in svili,
 Če družba v zakrpanem krili.

Kar gôstov ti gleda okó,
 Vse ljubiš jednako srčno,
 In ako bi koga ne bilo,
 Hudó bi se tebi storilo.

Kakó se iskré ti oči,
 Kakó ti obrazek žari —
 Karkoli jih vidiš tu v hrami,
 Vsi žijejo tudi med nami!

Teh gôstov iz blaženih let
 Ne zabi, ko stopiš med svet,
 Spoštuj jih v skrlatu in svili,
 A tudi v zakrpanem krili!

A. Funtek.

S m r t.

Stara národna pesem iz Idrije.*)

Greenka smrt na duri kljuka,
 Óstro kôso ima sebój,
 Ino kliče: »Kje si Luka?
 Vstani gôri, pojd' z menój!«

Luka pravi: »Kdo tak' kljuka? —
 Kdor kàj hoče, naj gré sem!«
 Ino malo ven pokuka; —
 Vstraši se, da ne vé, kam.

»Gôr', ta stari gorenjski Jaka
 Te že kliče tol'kokrat,
 On na tebe težko čaka
 Ino pojde s tábo rade.«

»Jaz še nimam časa umreti,
 Kozol'c moram prej pokrit',
 Stare krone prej prešteti,
 In še drugo v d'narje st'rit'«.

Smrt kar kôso zdaj zavzdigne
 In ga vreže tje za vrat;
 Luka komaj enkrat 'zdihne
 In opravi vse na enkrat.

*) Prim. Korytko »Slov. pesmi kr. nar.« IV. zv. str. 105. »Péfem od smerti«.

Ured.

